

fremgangsmaaden, og som ikke heller have vort gamle præklusive Proklama; det gjælder saaledes om den franske Konkurslov, den østerrigste og preussiske Konkurslov osv. Skulde alligevel et eller andet mindre Punkt være overset, vil det jo i alt Fald kunne komme frem senere. — Det ærede Medlem for Enebørg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til den midlertidige Bestyrer og med Hensyn til Sikringen af de Forhold, der dermed staa i Forbindelse. Men jeg kan ikke tro Andet, end at, naar Bestemmelsen i § 53 i Forbindelse med § 52, som det ærede Medlem fremdrog, nøie overholdes, indeholdes der vistnok ikke Andet i Lovforslaget, end hvad der vil findes aldeles rigtigt. § 53 bestemmer jo: „Skjønner Skifteretten, at Valget af midlertidig Bestyrer ikke uden Fare for Boet kan udsættes saa længe, som i foregaaende Paragraf er bestemt, er den berettiget til forinden at ansætte en saadan, efter saa vidt mulig derom at have raadført sig med de Fordringshavere, der have givet Møde under Begyndelsesforretningen. Ligeledes er den berettiget til at foretage Registreringen strax, naar denne ikke uden Skade for Boet kan udsættes.“ En saadan Bestemmelse er vist nødvendig, da der jo kan være Boer, hvor det ikke kan gaa an at vente saa længe, indtil der kan træffes Bestemmelse efter § 52 om Ansættelse af en midlertidig Bestyrer. Og med Hensyn til det andet Forhold kan jeg ikke se rettere, end at Lovforslagets Bestemmelser i § 70 maa være fyldestgørende. Det hedder nemlig: „Samtidig med Kurators Valg bliver det tillige at bestemme, om han skal stille Sikkerhed, samt hvort denne skal bestaa. Afgjørelsen heraf sker ved Afstemning, saaledes at, naar Flertallet af de afgivne Stemmer uden Hensyn til Fordringernes Størrelse lyder paa, at Sikkerhed skal stilles, afgjør Skifteretten, hvort Sikkerheden skal bestaa. Er det kun et Mindretal, der forlanger, at der skal stilles Sikkerhed, afgjør Skifteretten, om dette ikke desto mindre bør ske.“ Denne Stilling, som saaledes er anvist Skifteretten, hænger jo sammen med, at man her endnu staar paa det tidlige Stadium af Skifteforhandlingen, saa at ikke alle de i Boet interesserede

Kreditorer have været i Stand til at møde og gjøre deres Indskyldelse gjældende. Naar det ærede Medlem mente, at man ikke kunde blive staaende ved blot at tage Hensyn til Kreditorernes Tal, men at man ogsaa maatte lægge Vægt paa Betydningen af de Fordringer, de repræsenterede, saa er dette jo naturligvis et Spørgsmaal, som i ethvert enkelt Tilfælde kan komme under nærmere Overveelse; men jeg vil dog sige, at det under hele Sagens Gang har været nøie overveiet, i hvilke Tilfælde man har ladet alene Hensynet til Kreditorernes Antal være det Afgjørende, og paa hvilke Steder dette ikke gif an. Forholdet kan let stille sig saaledes, at man, naar man lader de repræsenterede Fordringers Størrelse gjøre Udslaget, netop modvirker sin Hensigt. En anden Sag er det naturligvis, at der er visse Forhold, hvor der skal indtræde Noget, der afviger fra den almindelige Regel, og hvor man da kan fordrø en Forening af begge Hensyn, et Flertal af Kreditorer, baade efter Tal og efter Vægt; men ubetinget og i Almindelighed at opstille, at Fordringernes Størrelse skal være det Afgjørende, turde vistnok vise sig baade i praktisk og principiel Henseende ikke at være heldigt. — Jeg skal efter disse Bemærkninger ligeoverfor de ærede Medlemmer, jeg betegnede som de afgjort velvillige, vende mig til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), hvorved jeg dog for en væsentlig Del kan henholde mig til, hvad der fra flere ærede Medlemmer alt er yttret. Der er aabenbart ikke saa lidt Forskel mellem det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, og det Standpunkt, hvorpaa man i det Hele har staaet ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag. Jeg kan maasse føle Forskjellen imellem os tilbage til 2 Hovedsynspunkter, der i Dvrigt staa i en vis indre Sammenhæng. Det ene Hovedsynspunkt er dette, at det ærede Medlem, som det forekommer mig i denne Sag, i saadanne juridiske Spørgsmaal, indtager en, som jeg før kaldte det, altfor konservativ Stilling; det var ikke langt fra, at det ærede Medlem med en vis Sorg og Forundring flere Gange overfor adskillige af Forslagets Bestemmelser udbød: Det er jo noget Nøt, noget Splinternøt! Ja, mine Herrer,